

13. Jesus Christus gelinine söylüyor. Ya şimdi, ya da hiç!

„Gelinim, bana bağlılığın nerede?“

(English Title – Jesus says to His Bride... NOW or NEVER!)

13 Aralık 2014 – Jesus Christus'un Clare kardeşe mesajı

Tercüme: Jasmin

“Bana teselli vermek için dua odasına gitmeye gönüllü müsün? Yoksa diğer insanlar gibi her şey yıkılırken alışverişe, satmaya, kutlamaya mı gideceksin? Nerede olacaksın? Nuh Peygamberin gemisinde mi, yoksa dünyaya takdirini göstermek için yüksek yerlerde mi olacaksın?”

“Bağlılığın nerde? Bana mı, yoksa kendine mi? Bu dünyaya ve şeytana mı? Senin için en önemli olan şeyler nerde? Bankada mı? Ailende mi? Arkadaşlarında mı? Bende mi? Bağlılığın nerde, gelinim? Yükselen sular aniden üzerine geldiği zaman, nerede olacaksın?”

“Sizi karar vermenize çağırıyorum. Gözyaşları içinde gelinime sesleniyorum, lütfen, lütfen, sevgimin gemisine gel. Beni orada acılar içinde bulacaksınız ve orada benim korumamı bulacaksınız. Evet, acı çekiyorum, kötülükler yok olana dek acı çekeceğim. Evet, alışveriş merkezine beni burada bırakıp kendisini yeniden dünyanın parlaltısına satmak için gitmiş olan gelinim için ağlıyorum.”

“Ben karmaşık olmadığım için mesajım da basit. Benimle gelinimin birliğine, tesellisine ihtiyacım var. Narince tutulmayı, sevmeyi, zarafetinin merhemi gözlerimi selamlamasını, beni uykuya daldıran sesinin berraklığını ve beni her gün gördüklerim ve duyduklarımdan uzaklara götürmesini özlüyorum. Lütfen gelinim, bu kutsal mevsimde bu dünyadaki yollarınızı terk edin ve bana gelin; o gizli yere, sevgimin gemisine. Yaralarımın besini ve bakimi, beni acımasızca terk edip gidenleri ve zor durumumla ilgilenmeyenleri unuttur. Gelinimin bana bir bakışının ne demek olduğunu bilemezsiniz. Kralın yaş gününü kutlamak için dolup taşan bir baloyu, gala gecesini düşünün. Herkes güzelliğini gururla kapıdan geçirip dans yerinde görülmek ve incelenmek için gidiyor. Herkes etrafındakileri iyice süzmekle hiç bitmeyen ‘yakalamaca oyunu’ ile meşgul, öyle bir oyun ki, güç, rütbe, zenginlik ve şöhret üzerine.

“Sonra aniden bir fanfar sesi duyulur. Herkes kapıya bakar. Kral içeri girip oradakilerin düşüncelerini okur. Fanfar çalmaya devam ederken, oyunu bırakıp krala şeref vermek onları öfkeliendirir. O anın tadına öyle dalmışlardı ki, onu bırakmak üzücü ve can sıkıcıydı. O, bütün dünyanın hükümdarı, orada şahane elbiseleriyle duruyor. Kral kalabalığa bakarken, oradakilerin her birinin düşüncelerini ve duygularını - ama onlar bilmiyorlar - okur. Orada bir köşede alımsız çalimsız birisi oturuyor. Bu kız görkem, şatafat, oyun ve yakalamacaya hiç önem vermez. O sadece kralın güzelliğine tutkun. Ruhunun güzelliğinden etkilenmiş ve diğerlerinden bambaşka oluşuna hayretler içinde kral o kıza doğru gidip onu ayağa kaldırır. Kızın elini kendi koluna alıp: ‘Kraliçem olmaya layık olanı buldum’ diye açıklar.”

“Diğerleri şok içinde ve inanamıyorlar. Hayretten çeneleri de aşağıya düşmüş durumda. Sessizlik insanları uyuşturur gibi. O kız bir hiç! Eski püskü elbiselerine bak! Ailesi de soylu değil!”

“Gelinlerim, size bakarken, ne görmek zorundayım? Düşünceleriniz ve kalbinizdekiler ne olacak? Uzun bir alışveriş listeniz ve geç olduğu için bana sabırsızca mı davranacaksınız? Alışveriş merkezine gitmeye sabredemiyor musunuz? Yoksa kralınız sizinle olduğu için derinden etkilenmiş mi olacaksınız? Aradığım gelin budur. O gelin bana âşık. Alışveriş onu ilgilendirmiyor, sadece kralın yanında olmayı. O dostlarıyla zevkle yemek sefası yerine, benim acı bardağımdan içmeyi tercih eder. Dünyanın acil durumunun derdiyle yüklü, buradayım... Evet, dünyanız diyorum, çünkü sizin dünyanızın benim dünyaya benzer hiçbir yanı yok.”

“Kaçamayacağınız aniden üstünüze geleceklerden ötürü üzgünüm. Gelinimi aradım. Alışveriş merkezlerine, yemekhanelere ve gala gecelerine gittim ve onu diğer erkeklerle flört ederken, yakışsız seksi davranışlarla şeytanın ona eğlence olarak sunduğu pislikten zevk alırken buldum. Artık çağırmaktan, aramaktan, yalvarmaktan yoruldum. Geri dönmek istiyorsanız, çabuk gelin, artık size zaman kalmadı. Gelinlerim, ya şimdi, ya da hiç! Ya şimdi, ya da hiç! Ya şimdi, ya da hiç!”